

Doopdienst Markus Oertel 2 juni 2024

Noach Genesis 6-9

Zacheüs Lucas 19

Lieve mensen van God, gemeente van Jezus Christus,

Het verhaal van Noach is al heel oud, het bestond al toen de mensen nog niet eens konden schrijven. Het eerste volk dat het ging opschrijven leefde 2000 jaar voor Christus in waar nu Irak ligt. Ze schreven het in spijkerschrift op kleitabletten die gevonden werden in de bibliotheek van de stad Nineve. De hoofdpersoon heette niet Noach, maar Gilgamesh. Het ging ook over een grote overstroming, en iemand die het als enige overleefde in een grote boot. Het verhaal werd van mond op mond doorverteld, en ik weet niet of jullie wel eens doorfluistertje doen, maar dan merk je hoe snel een verhaal verandert.

In Israël werd het verhaal ook verteld en opgeschreven, maar weer heel anders dan in Nineve. Het staat in het eerste boek van de bijbel, in Genesis, het begin van het grote verhaal van God en de mensen.

Dat verhaal begon met een grote donkere watermassa. En God zei dat er licht moest komen en dat de zee en het droge gescheiden moesten worden. Zo maakte God land voor de mensen en de dieren om te wonen. God maakte een mooie tuin en hoopte dat de mensen gelukkig zouden zijn. Maar de mensen maakten ruzie en zorgden niet goed voor de tuin, voor de dieren en ook niet voor elkaar. Kaïn sloeg zijn broer Abel dood, en de grote, gezonde en sterke mensen dachten dat ze belangrijker waren dan kleine, zieke of arme mensen. Het ging er niet meer om of je aardig was of goed je best deed, ze keken alleen maar naar het uiterlijk, of iemand mooi of sterk was. Stoere jongens trouwden met de mooiste meisjes. Wie niet mooi of slim was, telde niet mee. Het werd zo erg dat God er pijn in zijn hart van kreeg. Dit was nooit de bedoeling geweest, dit moest stoppen.

Het moest maar weer worden zoals voor de schepping: een donkere watermassa.

Maar er was één mens die wel leefde zoals God het graag zag: dat was Noach. Hij deed niet mee met ruzie, vond zichzelf niet de belangrijkste, hij was vriendelijk en behandelde andere mensen zoals hij zelf behandeld wilde worden. In de bijbel staat: Noach was een rechtvaardige.

En dan is de vraag: hoe leven wij? Net als Noach dicht bij God, als een rechtvaardige? Doe je mee met wat iedereen normaal vindt, of ga je zelf nadenken en kiezen. Doe je mee als mensen roddelen of pesten, of niet? Wil je alles voor jezelf houden of kun je delen? Ga je alleen om met mensen die er mooi en rijk en slim uitzien of kun je ook vrienden worden met mensen die niet zo knap of mooi of stoer zijn?

Noach luistert naar de stem van God, hij doet wat God zegt: bouw een boot. Nou ja, een boot, er staat eigenlijk: bouw een kist. Hier staat hetzelfde woord als het mandje van Mozes, die als baby door zijn moeder in het riet langs de nijl werd gelegd. Het gaat om een kist die gaat drijven als het water stijgt en je geen grond meer hebt om op te staan, redding als je bang bent om te verdrinken. Water betekent in de bijbel heel vaak gevaar. Water betekent grote problemen. Dat kan een overstroming zijn, maar ook een ziekte, verdriet om iemand die sterft, ruzie of oorlog.

Het verhaal van Noach wil ons moed geven: Zelfs als de regen maar niet ophoudt, in de zwaarste storm, ja zelfs als je sterft, is God bij je. Blijf daarom dicht bij God, luister naar de stem van God die je kunt horen in de verhalen van de bijbel. Leef als een rechtvaardige. Laat je niet van de wijs brengen door wat anderen allemaal doen en zeggen, blijf dicht bij jezelf. Bij wat jij kunt doen om deze wereld mooier te maken, om zelf gelukkig te worden en anderen gelukkig te maken.

Eén mens kan de wereld redden. Dat is een belangrijke gedachte in de bijbel. Noach was zo iemand, en onze Heer Jezus ook. Door Jezus kennen wij die oude verhalen van Israël. Als we verhalen over Jezus lezen, kunnen we zien hoe God is. Als God in de dagen van Noach ziet hoe slecht het op aarde toegaat krijgt hij pijn in zijn hart. Als Jezus in zijn dagen verdrietige mensen tegen komt krijgt hij ook pijn van binnen, hij krijgt medelijden. Zoals hij Zacheüs daar heel alleen hoog in die boom ziet zitten.

Iedereen vindt Zacheüs een misselijk mannetje, hij is heel rijk, maar niet altijd eerlijk geweest. Jezus weet dat ook wel, maar hij ziet ook hoe alleen Zacheüs is, omdat niemand hem aardig vindt. Jezus vraagt of hij bij hem mag eten. Aan tafel hoort hij het verhaal van Zacheüs, en die krijgt spijt van wat hij fout heeft gedaan en hij gaat het geld teruggeven wat hij oneerlijk heeft verdiend.

Jezus laat zien hoe goed het kan zijn om aandacht te geven aan iemand die zich verdrietig of alleen voelt. Om een vriend te zijn voor iemand die geen vrienden heeft. misschien komt er een moment dat jij dat ook kunt doen. Dat je denkt: Hé, misschien is die pestkop best aardig als ik een keer rustig met hem praat. En dat je dat dan gewoon een keer gaat doen.

Misschien ben jij dan voor die ander het zonnestraaltje dat na een regenbui gaat schijnen. Of een regenboog die mensen laat zien dat we allemaal bij elkaar horen en bij God.

Elke nieuwe dag is een kans om God te danken zoals Noach deed. Om blij te zijn met de zon, om gelukkig te zijn omdat je mag leven. Elke nieuwe dag is een kans om iemand anders blij of gelukkig te maken. Amen.

Reageren? Graag!

ds.anjedekuiper@pkngrotekerkschiedam.nl